

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานสำหรับชาวต่างประเทศครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัยเป็น การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ทั้งนี้ ขั้นตอนดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดให้มี ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ระยะเวลาทดลอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวิจัย และการทดลองใช้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

ระยะที่ 2 ทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทย และทดสอบทักษะการพูด

2. กลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การวิเคราะห์ผล

ระยะที่ 1 ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างแบบสำรวจ ประกอบด้วย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสำรวจ

2. สร้างแบบสำรวจความต้องการแล้วจึงนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงของภาษา เนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหาเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างแบบเรียน ประกอบด้วย

1. การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างสื่อการสอน และวิธีการสร้างหลักสูตร

1.2 สำรวจวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการของผู้เรียนในด้านต่างๆ โดยใช้แบบสำรวจความต้องการและวิเคราะห์เป้าหมายของหลักสูตร

1.3 ศึกษาวิธีสอนและสำรวจสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน

2. จัดทำโครงการสร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย

2.1 วิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สำหรับสถาบัน NUS Extension ความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน

2.2 สร้างแบบเรียน

3. ตรวจสอบหาคุณภาพแบบเรียนเบื้องต้นประกอบด้วย

3.1 ตรวจสอบหาคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเนื้อหา

3.2 ปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนครั้งที่ 1

3.3 ทดลองใช้แบบเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 ปรับปรุงแบบเรียนครั้งที่ 2

ขั้นตอนที่ 3. การสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ออกแบบสถานการณ์ทดสอบทักษะการพูด

จากนั้นจึงนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบและนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 4. ทดลองใช้ ประกอบด้วย

1. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบเรียน (Pre-Test)

3. ทดลองใช้แบบเรียน/ทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

4. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบเรียน (Post-Test)

5. ประเมินคุณภาพแบบเรียนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหลังจากใช้แบบเรียน

ระยะที่ 2. ทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนหลังจากการใช้แบบเรียนแล้ว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-Test and Post-Test)

2. การแสดงบทบาทสมมุติระหว่างเรียน (Role play)

3. สถานการณ์สำหรับทดสอบทักษะการพูด (Oral Examination)

4. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน (Exercises)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้ผู้ที่ได้เคยลงทะเบียนเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานจาก สถาบัน NUS Extension นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (NUS) และผู้สนใจ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลพื้นฐาน เพื่อสร้างแบบเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย

ผู้ที่เคยเรียนภาษาไทยระดับหนึ่งจาก NUS	จำนวน 50 คน
ผู้ที่เคยเรียนภาษาไทยระดับหนึ่งจาก NUS Extension	จำนวน 12 คน
ผู้ที่เคยเรียนภาษาไทยระดับสองจาก NUS	จำนวน 30 คน
ผู้ที่เคยเรียนภาษาไทยระดับสองจาก NUS Extension	จำนวน 10 คน
ผู้ลงทะเบียนเรียนภาษาไทยระดับหนึ่งจาก NUS Extension	จำนวน 12 คน
รวม 114 คน	

ผู้วิจัยทดลองใช้แบบเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานที่สถาบัน Nus Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ จำนวน 12 คน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และ Nus Extension เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย ซึ่งแบบสำรวจความต้องการของผู้เรียนจะมีรูปแบบเป็น 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.4 เกณฑ์การประเมินผลแบบทดสอบ และแบบเรียน

เกณฑ์การประเมินของแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน และเกณฑ์การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ 25 คะแนนขึ้นไปถือว่า ผ่านเกณฑ์โดยมีคะแนนเต็ม 50 คะแนน ส่วนเกณฑ์การทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ 7.5 คะแนนจากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ การประเมินคุณภาพแบบเรียนผู้วิจัยใช้โปรแกรมประมวลผลทางสถิติ SPSS โดยวิธีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมของผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการหาค่าสถิติ t (t-test Dependent) และทดสอบความสามารถทักษะการพูดหลังเรียนจบ

จากนั้นจึงนำผลคะแนนวิเคราะห์ด้วยคำสั่งประมวลผลทางสถิติ Paired-Samples T-Test และ One Sample T-Test ตามลำดับ ดัง นัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548, หน้า 59) สรุปได้ว่า การ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสองค่าว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อหาคุณภาพบทเรียน ทำได้โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนที่วัดมาจากกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน 2 ครั้ง สามารถใช้ (t-test Dependent) จากคำสั่ง Paired-Samples T- Test ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์คุณภาพแบบเรียน E1/E2 ที่ 75/75 โดย E1 หมายถึงคะแนนเฉลี่ยรวมของผลการทดสอบแบบฝึกหัดในระหว่างกระบวนการ การเรียนการสอน และ E2 หมายถึงคะแนนเฉลี่ยรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

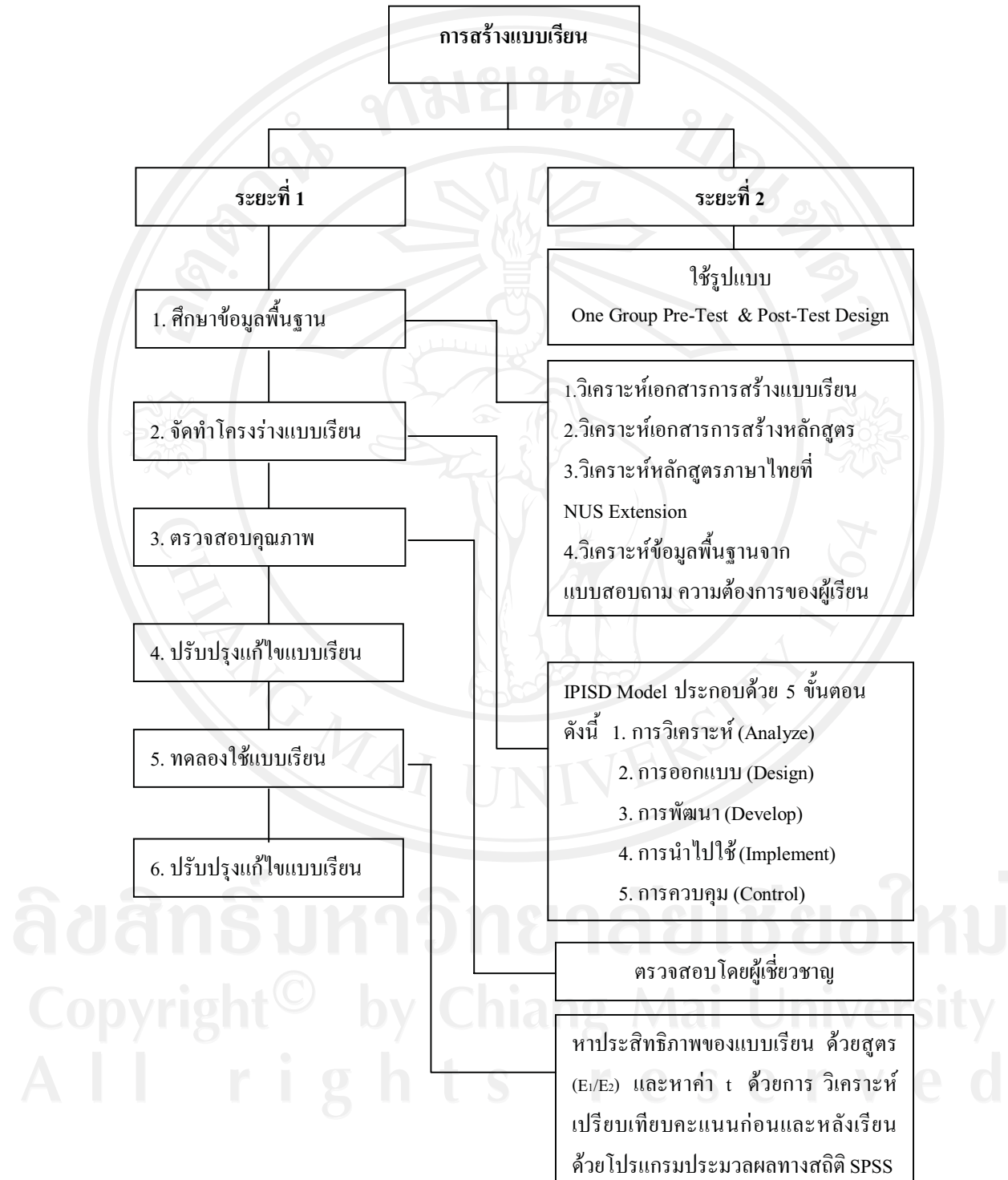
3.5 เกณฑ์การประเมิน ทักษะการพูด

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เกณฑ์ประเมินจากภาควิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ โดยมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน ผู้เรียนสามารถทำได้ 60 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์ทักษะการพูด โดยการสอบใช้ผู้คุมสอบ จำนวน 2 คนในการให้คะแนน เมื่อรวมคะแนนจากผู้คุมสอบทั้งสองแล้ว จึงได้คะแนนจริงของผู้สอบ เกณฑ์ระดับคะแนนมีดังนี้

ระดับเกณฑ์คะแนน

ร้อยละ 80 – 100	คะแนน หมายถึง ดีมาก
ร้อยละ 70 – 79	คะแนน หมายถึง ดี
ร้อยละ 60 – 69	คะแนน หมายถึง พอใช้
ต่ำกว่าร้อยละ 60	คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

3.6 การออกแบบ แบบเรียน

รูปที่ 6 การออกแบบ แบบเรียนภาษาไทยระดับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ